

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

הגה"ק מסקולען זי"ע

פניני נועם שיח - ב

יומא דהילולא קמא
ש"ק ויק"פ, כ"ה אדר תש"פ

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תש"פ

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א

אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות

נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

אחד מנכבדי קהילת סקולען לייקווד הי"ו

לע"נ כ"ק אדמו"ר הגה"ק מסקולען

מרן ישראל אברהם בן מרן אליעזר זוסיא זצוקללה"ה

הוא ימליץ טוב בעדנו

יומא דהילולא קמא, ש"ק ויק"פ, כ"ה אדר תש"פ

הגה"ק מסקולען זי"ע

יומא דהילולא קמא כ"ה אדר תש"פ

פניני "נועם שיח" - ב

מלוקטים מהגליונות שהופיעו במשך השנה

פעם אחת נכנס אדם אחד אל הגה"ק מוויזשניץ זי"ע (שנסתלק ביום כ"ט אדר תשע"ח), ושאלתו בפיו שמציעים לו איזה שידוך שלכלה וחמותה יש אותה שם, והלא ידוע הקפידא בדבר על פי צוואת רבי יהודה החסיד זצ"ל, ועל כן הוא מסתפק מה לעשות בענין זה, אך הרבי לא רצה להשיבו על זה, ואמר לו שילך לשאול רבי אחר. הלך היהודי אל הגה"ק מסקולען זי"ע, אך גם הוא לא רצה להשיב על זה ואמר לו שילך לשאול את הגה"ק מוויזשניץ. חזר היהודי אל הגה"ק מוויזשניץ ואמר לו שהגה"ק מסקולען שלחו אליו – אל הגה"ק מוויזשניץ – שהוא יורה לו מה לעשות, נענה הגה"ק מוויזשניץ ואמר "אם האדמו"ר מסקולען שולח, אז אפשר לענות", והורה שהוא יכול לעשות את השידוך, ולשאלת היהודי אם ישאל על כך לג' רבנים כנהוג בשאלה כזה, אמר לו הרבי שאין צורך...

בעת שאלפי ישראל ליוו את המיטה הקדוש של הגה"ק מסקולען זי"ע, סיפר הגאון רבי אברהם שור שליט"א סיפור נורא ונפלא ששמע ממקור ראשון, וכך סיפר:

היה בחור אחד שלא התנהג כמו שבחור יהודי צריך להתנהג, והמלמד שלו ניסה הרבה להשפיע עליו, אך כל זה לא הועיל מאומה, והבחור צחק ממנו והמשיך במעלליו הרעים. יום אחד הלך המלמד עם כל הבחורים שבכתתו להתפלל תפילת ערבית בשעה מאוחרת בלילה במנין של הגה"ק מסקולען זי"ע. כשנכנסו הבחורים לחדרו, מיד סובב הרבי את פניו ואמר "עס שמעקט נישט גוט" [זה לא מריח טוב]... ומיד הורה הגבאי לכל הבחורים שיצאו מהחדר ויכנסו אחד אחד.

כשהגיע התור של הבחור הסורר להיכנס, מיד כשנכנס אמר הרבי שיוציאוהו משם וישאר בחוץ, ואכן כך עשו. הבחור נשבר מכך מאוד מאוד, וכשחזר הביתה, בכה הבחור כל אותו הלילה, והחליט שמהיום יתחיל להתנהג כראוי. למחר ביקש הבחור הזה מהמלמד שלו שיקחהו בחזרה אל הרבי, ואכן המלמד חזר עמו אל הרבי, ומיד כשנכנסו אל הרבי, קיבל הרבי את הבחור במאור פניו, ואמר לו "אה! – א פרישער בעל תשובה"...

סיפר לי אחד סיפור נפלא ששמע מזקן אחד, וכך סיפר הזקן: לפני הרבה שנים נתגדלתי בבית כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע בעל "נועם אליעזר", ביחד עם עוד הרבה יתומים – שהבית של הרבי היה להם לבית – וביום אחד אירע שילד אחד שבר משהו בבית וגרם להפסד, אך הילד לא רצה להודות על כך, ולכן התחיל להאשים את חבירו השני שהוא עשה את זה, והילד ההוא התחיל להאשים ילד אחר שהוא עשה את זה, בקיצור כל אחד מהילדים האשים מישהו אחר והיתה שם מחלוקת גדולה.

לפתע ניגש אל הילדים ילד אחד שקראו לו "ישראל אברהם", שהוא היה בנו של הרבי בעל "נועם אליעזר", "ובמקרה" גם הוא נתגדל בבית הזה, ואמר לנו בבושת פנים ובקול מלא חרטה, שהוא מתבייש לומר לנו, אך האמת הוא שהוא אשם בכל מה שאירע, והוא בעצמו גרם שלא בכוונה להפסד הגדול הזה, "ובכן" – אמר הילד – "מבקש אני ממכם שלא להאשים אחד את השני על כך, כי אני ולא אחר עשיתי את זה, ומתוודה אני על כך"...

והוסיף הזקן לומר: למעשה, ידעתי גם ידעתי, כי הילד ישראל אברהם הוא שקרן גדול, כי לא הוא עשה את זה, וסתם אמר על עצמו שעשה כן כדי להשקיט את המריבה, ואם תשאל מהיכן אני יודע שכן הוא – אני אגיד לך – כי אני הוא שעשה את הדבר הזה...

שמעתי סיפור נפלא מאת כ"ק אדמו"ר מסקולען-ירושלים שליט"א, וכך סיפר: פעם נכנס אחד אל הגה"ק מסקולען זי"ע, והציג את עצמו שהוא נכדו של אותו יהודי שהכניס אוכל לבית האסורים בעת שהרבי ואביו הגה"ק בעל "נועם אליעזר" מסקולען זי"ע היו אסורים שם.

כששמע הרבי את דבריו, הגיב ברוב התפעלות ואמר "אזוי?! אזוי?! מאוד יפה, יישר כח! אני שמח לפגוש אותך". לאחר זמן כשיצא הלה מחדר הרבי, הבחין אחד הבנים שהרבי מחייך לעצמו ושוחק, והגם שדרכו של הרבי היה להיות תמיד בשמחה, אבל מ"מ לא היה דרכו בכך לשחוק לעצמו.

ניגש הבן הזה אל אביו הרבי ושאל אותו "מה זה ועל מה זה, למה הרבי מחייך כך אל עצמו", והשיב לו הרבי, "הראית מי היה

כאן מקודם? ", השיב הבן ואמר "כן", שאל הרבי "וכי שמעת מה שאמר פלוני?", אמר הבן שוב "כן", ושוב שחק הרבי, שאל הבן את אביו "מה פשר השחוק, וכי אין זה דבר יפה ונחמד מה שזקנו עשה שהביא את האוכל להרבי ולאביו זי"ע בבית האסורים?", נענה הרבי במתק לשונו ואמר לבנו "מתי היה לנו אוכל בבית האסורים?!"...

סיפר עסקן אחד, שפעם היה בחור אחד שעשה מעשים אשר לא ייעשו, והיה אמור להיכנס בשערי בית הסוהר על פעולותיו אלו. העסקן הזה נכנס אל הגה"ק מסקולען זי"ע, ובקשתו בפיו שיעזור להבחור לצאת מהסבך אליו נקלע, ולפעול שלא יאסרוהו בבית האסורים, ולהתפלל עבורו. הרבי הבטיח לפעול בנידון, ואמר לו שאין לדאוג, ואכן לאחר זמן הצליחו העסקנים, והשלטונות לא אסרו את הבחור הזה.

אחר זמן מה בא העסקן הזה עם הבחור אל הרבי להודות לו על כך שבזכות פעולותיו לא נכנס הבחור לבית האסורים, ומיד החל הרבי לשאול ולשאוג "וכי הבחור הזה אינו בבית האסורים?? ער איז יא אין תפיסה!! – הלא הוא ברשות היצר הרע, והוא עושה את כל מה שהיצר הרע אומר לו לעשות!..."

הבחור התרגש מאוד מהדיבורים האלו, ולאחר זמן החל לחזור לאט לאט למוטב, עד שעם הזמן חדל לגמרי מדרכיו הרעים, וחזר לדרך הישרה, וכעת הוא אברך חשוב, שתורה וגדולה במקום אחד אצלו, ולאחרונה אף זכה לסיים את כל הש"ס כולו...

סיפר לי הרה"ג ר' דניאל גראס שליט"א רב וראש הכולל "נעימת החיים", ששמע מאדם אחד אימרא נפלאה ביותר, ששמע בעצמו מפ"ק של כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע, וכך אמר:

הנה חג השבועות, הוא יום טוב של "קבלת התורה", וא"כ יש לתמוה, למה אין רוקדין עם התורה כמו שעושין בשמחת תורה? ובהכרח נראה – אומר האדמו"ר מסקולען זי"ע – שקבלת התורה לבד אינה מספקת, רק חייבים לעבור את ימי הקיץ על כל נסיונותיו ומאורעותיו לראות אם יקיים ויחזיק את התורה בפועל ג"כ, ולהתנהג בחדשי הקיץ על פי תורה כראוי – לא רק "לקבל" – ורק אח"כ אפשר לרקוד עם התורה...

בפרוס ימי שמחת נישואי בני הרב מאיר דוב שליט"א, הלכתי עם החתן להזמין את כ"ק האדמו"ר מסקולען זי"ע לשמחת החתונה, ולקבל את ברכת קדשו.

כשנכנסנו אל הרבי, היה זה כבר בשעה מאוחרת בלילה, ומסרתי את ההזמנה להרבי, והתחיל הרבי להסתכל בהזמנה ומיד החל להירדם, ולאחר כמה דקות העיר הגבאי את הרבי, והרבי חזר להסתכל בהזמנה, ושוב החל להירדם, ושוב העיר הגבאי את הרבי באמרו שיש כאן חתן העומד איזה ימים לפני חתונתו, שבא עם אביו, להזמין את הרבי להחתונה, ולקבל את ברכתו. הרבי התעורר, אך לנוכח עייפותו הנוראה, החל שוב להירדם לאחר כמה רגעים, וכך חזר הדבר ונשנה כמה פעמים.

היה עמי כמה קונטרסים "נועם שיח", והגבאי לקחם ממני, ואמר להרבי: הנה יש לאבי החתן כמה קונטרסים עם דברי תורה, שהשמיע במקהלות עם בשבתות וימים טובים.

פתאום התגבר הרבי כארי והתעורר באחת, והחל לומר: אהה! דברי תורה – יפה!... ולקח בידי הקדושות את הקונטרסים, והתחיל לעיין בהם, וגם שאל בפרטיות מתי נאמרו השמועסן וכו', ואמר שזה דבר חשוב מאוד להרביץ תורה ברבים, ובפרט לחזק את בנ"י לתורה ויראה, וראוי מאד להפיץ את הדברי תורה, ולזכות בהם את הרבים... ואז כבר נשאר הרבי ער לגמרי והיה ממש "פריש" וברכוז נפלא, ושוב לא היה ניכר עליו כלל כי הוא עיף מאוד.

אח"כ כבר עיין בהזמנה, ושאל אותנו אודות פרטי החתונה ומקום הדירה וכו', והאציל את ברכותיו עלינו, ואמר להחתן שיכנס אצלו בסוף השבוע לשמועס, ואח"כ קרא הרבי להגבאי ואמר לו שיעמוד בקשר עם החתן להתאים את הזמן ליכנס להשמועס...

סיפר אחד מנאמני ביתו של הגה"ק מסקולען זי"ע, שפעם אחת אמר להרבי שהוא הולך עתה אל הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, ואמר לו הרבי מסקולען "כשתגיע אל הרבי מוויזשניץ תאמר לו שאני שולח לו דרישת שלום חמה ולבבית, און איך האב אים שטענדיג אין זינען". כשנכנס הלה אל הרבי מוויזשניץ – מיד כשראהו הרבי – שאל אותו "איך מרגיש הרבי מסקולען?", והוסיף הרבי מוויזשניץ "כשתחזור אל הרבי מסקולען תאמר לו שאני שולח לו דרישת שלום חמה ולבבית און איך האב אים שטענדיג אין זינען". כשחזר

הלה אל הרבי מסקולען, מיד כשנכנס שאלו הרבי מסקולען "איך מרגיש הרבי מוויזשניץ?"...

זכורני בימי בחרותי, שפעם אחת שבת הגה"ק מוויזשניץ זי"ע בשבת קודש בבארא פארק, ואני התלויתי אליו בשבת אחה"צ לאיזה שמחה, ובאמצע הבחין הרבי שממולו מגיע הגה"ק מסקולען זי"ע – עוד בחיים חיותו של אביו בעל "נועם אליעזר" זי"ע, והשנים ברכו אחד את השני בברכת שלום חמה ולבבית בהתרגשות וחמימות, ואח"כ ניגשו שני הצדיקים הללו לקרן זוית שם באמצע הרחוב, והמתיקו בסוד שיח שרפי קודש – את תוכן השיחה לא שמעתי, אך את האהבה העזה שביניהם וההערצה המופלגת אחד להשני ראיתי גם ראיתי...

הגה"ק מוויזשניץ זי"ע נסתלק ביום כ"ט לחודש אדר תשע"ח, והגה"ק מסקולען נסתלק ביום כ"ה לחודש אדר ב' תשע"ט. הגה"ק מוויזשניץ היה עומד להיות 96 שנה ביום ח"י לחודש תמוז, והגה"ק מסקולען זי"ע היה עומד להיות 96 שנה ביום ח"י לחודש סיון.

הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו

סיפר כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען-ירושלים שליט"א, שהנה ידוע שאביו הגה"ק מסקולען זי"ע היה מחלק סכומים אדירים

לצדקה – לכל סוגי הצדקות ולכל מיני האנשים – והיו כמה אנשים מבין אותם מקבלי הצדקות, שמצאו רעיון נפלא להוציא כספים במרמה, הם היו באים כמה פעמים אל הרבי לבקש צדקה – כל פעם עם סיפורים אחרים, כשהם לבושים כל פעם עם מלבושים אחרים – וכך הוציאו מהרבי סכומים גדולים לצדקה.

יום אחד הבחינו הגבאים באדם אחד שהגיע לבקש מהרבי צדקה, לאחר שכבר בשבוע שלפני זה הגיע לבקש וקיבל מהרבי סכום הגון לצדקה – האדם הזה הגיע שוב במלבושים אחרים וסיפר סיפור אחר לגמרי שהוא צריך צדקה לצורך מטרה אחרת לגמרי – בשבוע שעבר היה זה חתונה, ועכשיו זה בר מצוה וכו' וכו'. הגבאים שהבחינו בתרמית, התרגזו מאוד על חוצפתו של היהודי, אמנם כמובן לא יכלו לעשות שום דבר נגד רצון הרבי, והרבי נתן לו שוב סכום הגון בלא שום סימן שהוא יודע שהוא מרמה אותו ושהוא כבר היה אצלו בשבוע שלפני זה.

לאחר שיצא האדם הזה מבית הרבי, ניגש אחד המקורבים ושאל את הרבי "האם אין הרבי זוכר את האיש הזה שכבר היה כאן לפני שבוע וקיבל סכום הגון?? אמר לו הרבי "בודאי שהנני זוכר, והלא מאז שהיה כאן אין יותר משבוע, ומה חשבתם שאינני זוכר שהיה כאן?!" ושאלו הגבאים בתמהון "א"כ למה נתן לו הרבי שוב סכום הגון?" והשיב הרבי "הלא עצם הדבר שהוא יכול לבוא לכאן, ואני יכול לתת לו הרגשה טובה כאילו שאיני מכירו וכאילו שלא עליתי על הרמאות שעשה לי, זה גופא הוא חסד גדול, שבזה הוא חושב לעצמו שהצליח להערים עלי ולצאת מכאן עם עוד כסף..."

חסידי סקולען בלייקווד מספרים, שהם באו אל הקודש פנימה לשאול את כ"ק האדמו"ר מסקולען-לייקווד שליט"א, אם הם יכולים לעלות על הציון הקדוש של כ"ק מרן הגה"ק מסקולען זי"ע גם בשנה הראשונה, שכן ידוע שהרבה נוהגין שלא לעלות בשנה הראשונה על הציון של הנפטר.

השיב להם הרבי שליט"א במתק לשונו, שהנה הטעם שאין עולין בשנה הראשונה הוא מפני שאז הנשמה עסוקה עם עצמה ומניחין לה מנוחה (ראה בזוה"ק פ' ויחי דף רכ"ה ע"א וע"ב), אכן – אומר הרבי – אבי הקדוש זי"ע מעולם לא היה עסוק עם עצמו – ער איז קיינמאל נישט געווען פארנומען מיט זיך – והיה כל כולו בשביל אחרים, ולכן אתם יכולים לעלות על ציונו הקדוש גם בתוך השנה...

מספרים שפעם נכנס אדם אחד לבית כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען זי"ע בעל "נועם אליעזר", וראה שהרבה ילדים ישנים שם, והיו אלה היתומים הרבים שהרבי גידל בביתו כבנים ממש, וראה הלה שלכל אחד ואחד יש מטה מוצעת עם כלי מטה נאים ויפים, אולם לפתע, בעודו מתבונן סביבו, נחרד לראות שילד אחד ישן על הרצפה בלא מטה ובלא מצעים, והתפלא הלה על זה מאוד, מפני מה נפל עליו הגורל על אותו ילד מסכן שלא לקבל מטה מוצעת לישון עליו, והרהיב בנפשו לשאול את הרבי על כך, והשיב לו הרבי בחיך: כל הילדים האלה הם הבנים שלי, אבל הילד הזה הוא בני חורגי – "א שטיף קינד" – וכאשר שאל האיש את הרבי לשמו של הילד הזה, השיב הרבי שקוראים לו "ישראל אברהם"...

סיפר כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען-ירושלים שליט"א, שפעם נכנס עשיר אחד אל אביו הגה"ק מסקולען זי"ע בערב יו"ט, ונתן להרבי סכום הגון ביותר עבור צרכי יו"ט, ובעת שנתן את הכסף להרבי, התנה ואמר שהכסף הזה הוא נותן אך ורק עבור צרכי יו"ט של הרבי בעצמו ולא למטרה אחרת כלל וכלל. הרבי הודה לו על כך מאוד מאוד, ונפרד ממנו לשלום.

אחר כך, קרא הרבי לאחד מבניו, ונתן לו חלק נכבד מהכסף שקיבל מהעשיר הזה, וציוה עליו להעביר את הכסף לעני אחד עבור צרכי יו"ט, וכך עשה.

עם הזמן נודע לו לאותו עשיר על מעשהו של הרבי, והלה נרגז מאוד, וחזר ונכנס אצל הרבי ושאל אותו "למה נתן הרבי חלק מהכסף לעני אחד, הלא התניתי מפורשות שהכסף הוא לצרכי יו"ט של הרבי בעצמו?! מיד אמר לו הרבי כשבת שחוק על פניו "וכי אתה יודע מה הן הצרכי יו"ט שלי?..."

פעם אחת כשביקר הגה"ק מסקולען זי"ע בארץ ישראל, נסע למירון להתפלל בציון המצויינת של התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זי"ע, ובאמצע התפילה עם קהל עדת מרעיתו, עמד לידו אדם אחד, וכנראה הייתה לו איזו מחשבה רעה – וברצותו לגרש את היצר הרע ממנו, התחיל לצעוק "שייגעץ ארויס!"... והרבי שעמד בסמיכות אליו, אמר לו בתמימותו "איך גיי שוין" [אני כבר יוצא]...

הרה"ק מסקולען זי"ע הי' רגיל לאחל "א גוטע כתיבה וחתימה טובה", והסביר כוונתו, אז ס'זאל נישט זיין קיין "גם זו לטובה"...

בראש השנה שנת תשע"ח, בשולחן הטהור אצל מרן אדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א – על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק, אמר הרבי שליט"א, שביקשו ממנו להעתיר בתפילה עבור כ"ק האדמו"ר מסקולען (שליט"א) [זי"ע], והזכיר את שמו "מרן ישראל אברהם בן שיינא רחל", והוסיף הרבי: אין בכוחי לעשות כן לבד, ואני מבקש ממכם לעזור לי ולהתפלל עמי, ואח"כ הוסיף הרבי, שיש עוד צדיקים שיש להתפלל עליהם.

לאחר זה סיפר לי הרב ישראל שטרנבוך שליט"א, בנו של ידידי הרה"ג רבי ברוך שטרנבוך שליט"א אב"ד וויז'ניץ ברכפלד, שבטרם הגיע לארצינו הקדושה לראש השנה, נכנס להיפרד מזקנו כ"ק אדמו"ר מסקולען זי"ע, ואמר לו שהוא נוסע לארץ ישראל לשהות בראש השנה במחיצת מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א, ואז אמר לו זקינו האדמו"ר מסקולען: אני מבקש ממך שתזכירני אצל האדמו"ר מוויז'ניץ, ומסור לו, שאני מבקש ממנו שיתפלל על בריאותי, ושזכה לתשובה שלימה...

כששמעתי את דבריו, אמרתי, שעכשיו יש לתמוה ביותר על דברי הרבי מוויז'ניץ, שאמר שאינו יכול בעצמו להעתיר על האדמו"ר מסקולען זי"ע, שהלא להחזיר את הסקולענער רבי בתשובה שלימה – זה גם אני יכול לעשות כן בעצמי...

סיפר בני הרב מאיר דוב שליט"א, שבבחרותו שהה פעם כ"ק מרן הגה"ק מסקולען זי"ע בלייקווד, והלך בשעה מאוחרת בלילה עם כמה מחביריו, ורצו להיכנס אל הרבי. כשהגיעו לשם ראו שעשרות אנשים מחכים בתורם להיכנס אל הרבי, וכאמור היה זה כבר בשעה מאוחרת בלילה, אך הם החליטו בכל זאת לא ללכת משם רק להמתין לתורם.

כשהגיע התור היה זה כבר סמוך לעלות השחר, ואז, ברצותם להיכנס אל הרבי, אמר להם הגבאי שאינו יכול להניחם להיכנס עכשיו, כי הוא חייב להביא להרבי לטעום משהו, כי הרבי צריך לטעום קודם עלות השחר, ואם לא יטעם עכשיו לא יטעם למחר כל היום עד שגומר להתפלל תפלת שחרית סמוך לשקיעת החמה, אך הרבי שמע שעדיין מחכים בחוץ אנשים, ותיכף שאל את הגבאי אם עדיין מחכים אנשים בחוץ, והשיב הגבאי "לא נשאר אנשים בחוץ רק איזה בחורים". אמר לו הרבי "בחורים זענען נישט קיין מענטשן???" [וכי בחורים אינם אנשים] וציוה תיכף שיכניס אותם, והרבי קיבל את כל אחד בסבר פנים יפות במאור פנים ובסבלנות גדולה עד למאוד...

סיפר לי הגאון רבי שמחה בונם לייזרזון שליט"א מירושלים עיה"ק בעל מחבר ספרי "שולחן שלמה" ועוד, שהיה לאחרונה אצל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, ובתוך דבריו אמר להרבי "רבי! האדמו"ר מוויזשניץ כבר איננו – האדמו"ר מסקולען כבר איננו – הרבי הוא הפארציטישע רבי היחידי שעדיין נשאר עמנו לאורך ימים ושנות חיים, והרבי הוא הצינור להשפיע על הדור!!"

כששמע הרבי שליט"א את דבריו, הוציא אנחה עמוקה מפיו,
ואמר בגודל ענוותנותו "הלוואי זאל איך קענען..."

סיפר לי חסיד סקולען אחד המתגורר בלייקווד, שלחג
השבועות העעל"ט, נסע לבארא פארק לשבות בצל כ"ק מרן
אדמו"ר מסקולען שליט"א. כשנכנס אל הרבי לקבל ברכת שלום,
שאל אותו הרבי "מה אתה עושה כאן? הרי אתה מגיע מלייקווד!
נסעת מהר סיני לקבלת התורה??"

השיב החסיד הזה ואמר, שידוע הסיפור, שלפני שנים, נסע
אחד מלייקווד לחוג את חג השבועות בצל קדשו של מרן הרה"ק
מסקווירא זי"ע. כשחזר, שאל אותו הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל
"הכיצד עשית כדבר הזה לנסוע מהר סיני לקבלת התורה?" השיב
החסיד ואמר, ששם בסקווירא נמצא משה רבינו...

כששמע הרבי שליט"א את דבריו, נענה בענוותנותו ואמר:
הלא כעת נמצא משה רבינו בלייקווד, ה"ה אחי כ"ק האדמו"ר
מסקולען-לייקווד שליט"א...

עוד סיפר לי הנ"ל, שבאסרו חג פסח העעל"ט נסע מלייקווד
לבארא פארק להשתתף בעריכת השולחן של כ"ק מרן האדמו"ר
מסקולען שליט"א. כשראה אותו הרבי, שאל אותו "מה אתה עושה
כאן? והלא אתה מלייקווד ויש לך שם רבי - ה"ה אחי כ"ק מרן
אדמו"ר מסקולען-לייקווד שליט"א?", ענה לו החסיד בחכמתו

ואמר "בשלמא פסח מיישט מען זיך נישט, אבער נאך פסח קען מען זיך מישן"...

סיפר לי חסיד סקולען אחד – שהוא ומשפחתו מקושרים עם חסידות סקולען, וכעת הוא מתגורר בלייקווד והוא מחסידי כ"ק מרון אדמו"ר מסקולען-לייקווד שליט"א, שלפני זמן לא רב עשה איזו שמחה בביתו, ולפתע הוא מקבל שיחת טלפון, הוא מרים את הטלפון ושומע קול מוכר מדבר אליו "שלום, דא רעדט דער רבי'ס ברודער – ישעי' יעקב (ה"ה כ"ק מרון אדמו"ר מסקולען שליט"א), רצייתי לאחל לך ברכת מזל טוב לכבוד השמחה"...

לאחרונה הייתי בבארא פארק לנחם את ידידי כ"ק האדמו"ר משעדליץ שליט"א שישב בעמק הבכא על אביו הגה"צ הישיש כ"ק האדמו"ר משעניצא זצ"ל, ובעת היותי שם, נכנס כ"ק מרון האדמו"ר מסקולען שליט"א לנחם, ושמעתי ממנו אימרא נפלאה, וכך אמר:

ידוע מאמר חז"ל (עיי' ירושלמי מס' ברכות פ"ב ה"ג) "צדיקים במיתתם קרויין חיים", ואמרו צדיקי קמאי שהביאור בזה הוא כך, "צדיקים במיתתם" – כשהצדיק מסתלק מן העולם, ובאים אנשים אצל הציון הקדוש של הצדיק להתפלל ולעורר רחמים, אזי "קרויין חיים" – וועט דער צדיק ליינען די לעבעדיגע קוויטלעך [יקרא (קרויין מלשון קורא) הצדיק את הקוויטלעך של האנשים החיים]...

שיה

ויק"פ תש"פ

נועם

הרב שליט"א אצל הגה"ק מסקולען זי"ע סמוך להסתלקותו

הגה"ק מסקולען זי"ע לומד א'ב' עם בן הרב שליט"א כשנתמלאו לו שלש שנים

הפורתח בכל יום..

הניחז היומני של דרשו.

יום ראשון | שבת תש"פ | דף היומני בבלי: ברכות ל.
דף היומני בהלכה: מסכת תב"ג סעיף ד' עד סעיף ה'.
מסורת: סדרת הלשון - שער התורה פרק ז' וזה הוא ענין פרק ז' וצנצ"ל.
קנין הכמה הלימוד השבועי: מסכת אבות פרק א משנה יד עד פרק א משנה יז

יהלומים מגדולי ישראל

כששמע הרבי את דבריו, הגיב ברוב התפעלות ואמר: "אזוי? אזוי? מאוד יפה, יישר כח! אני שמח לפגוש אותך". לאחר זמן כשיצא הלה מחדר הרבי, הבחין אחד הבנים שהרבי מחייך לעצמו ושוחק...

"משכיל אל דל" - צירוף עובדות נפלאות על מידת הצדקה והחסד של האדמו"ר מסקולען זצ"ל

ידוע שכ"ק האדמו"ר מסקולען זי"ע היה מחלק סכומים אדירים לצדקה - לכל סוגי הצדקות ולכל מיני האנשים - והיו כמה אנשים מבין אותם מקבלי הצדקות, שמצאו דעיון נפלא

שח הגה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א: שמעתי כמה סיפורים נפלאים מאת כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען-ירושלים שליט"א, על אביו הגה"ק כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע, וכך סיפר:

הרבי הודה לו על כך מאוד מאוד, ונפרד ממנו שלום. אחר כך, קרא הרבי לאחד מבניו, ונתן לו חלק נכבד מהכסף שקיבל מהעשיר הזה, וציוה עליו להעביר את הכסף לעני אחד עברו צרכי יו"ט, וכך עשה.

הוציא כספים במרמה, הם היו באים כמה פעמים אל הרבי לבקש צדקה - כל פעם עם סיפורים אחרים, כשהם מבושלים כל פעם עם מלוששים אחרים - וכך הוציאו מהרבי סכומים גדולים לצדקה.

עם הזמן נודע לו לאותו עשיר על מעשהו של הרבי, והלה רגז מאוד, וחזר ונכנס אצל הרבי ושאל אותו "למה נתן הרבי חלק מהכסף לעני אחד, הלא התניתו מפורשות שהכסף הוא לצרכי יו"ט של הרבי בעצמו?!" מיד אמר לו הרבי כשכתב שחוק על פניו "וכי אתה יודע מה הן הצרכי יו"ט שלי?!"

יום אחד הבחינו הגבאים באדם אחד שהגיע לבקש מהרבי צדקה, לאחר שכבר בשבוע שלפני זה הגיע לבקש וקיבל מהרבי סכום הגון לצדקה - האדם הזה הגיע שוב במלוששים אחרים וסיפר סיפור אחר לגמרי שהוא צריך צדקה לצורך מטרה אחרת לגמרי - בשבוע שברר היה זה חתונה, וכשניו זה בר מצוה וכו' וכו'. הגבאים שהבחינו בתרמית, התרגזו מאוד על חוצפתו של היהודי, אמנם כמובן לא יכלו לעשות שום דבר נגד רצון הרבי, והרבי נתן לו שוב סכום הגון בלא שום סימן שהוא יודע שהוא מרמה אותו ושהוא כבר היה אצלו בשבוע שלפני זה.

פעם נכנס אחד אל כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע, והציג את עצמו שהוא נכדו של אותו יהודי שהכניס אוכל לבית האסורים בעת שהרבי ואביו כ"ק מרן האדמו"ר בעל "נועם אליעזר" מסקולען זי"ע היו אסורים שם.

לאחר שיצא האדם הזה מבית הרבי, ניש אחד המקורבים ושאל את הרבי "האם אין הרבי זוכר את האדם הזה שכבר היה כאן לפני שבוע וקיבל סכום הגון? אמר לו הרבי "בודאי שהיני זוכר, והלא אין מאז שהיה כאן יותר משבוע, ומה חשבתם שאיני זוכר שכבר היה כאן?!" ושאלו הגבאים בתמהון "א"כ למה נתן לו הרבי שוב סכום הגון?" והשיב הרבי "הלא עצם הדבר שהוא יכול לבוא לכאן, ואני יכול לתת לו הרגשה טובה כאילו שאיני מכירו וכאילו שלא בעיתי על הרמאות שעשה לי, זה גופא הוא חסד גדול, שבוה הוא חושב לעצמו שהצליח להערים עלי ולצאת מכאן עם עוד כסף!..."

כשמע הרבי את דבריו, הגיב ברוב התפעלות ואמר "אזוי? אזוי? מאוד יפה, יישר כח! אני שמח לפגוש אותך". לאחר זמן כשיצא הלה מחדר הרבי, הבחין אחד הבנים שהרבי מחייך לעצמו ושוחק, והגם שדרכו של הרבי היה להיות תמיד בשמחה, אבל מ"מ לא היה דרכו בכך לשחוק לעצמו.

ניגש הבן הזה אל אביו הרבי ושאל אותו "מה זה ועל מה זה, למה הרבי מחייך כל אל עצמו", והשיב לו הרבי, "הראיתי מי היה כאן מקודם?!" השיב הבן ואמר "כן", שאל הרבי "וכי שמעת מה שאמר פלוני?!", אמר הבן שוב "כן", ושוב שחק הרבי, שאל הבן את אביו "מה פשר השחוק, וכי אין זה דבר יפה ונתחמד מה שזקנו עשה שהביא את האוכל להרבי ולאביו הרבי זי"ע בבית האסורים?!", נענה הרבי במתק לשונו ואמר לבנו "מתי היה לנו אוכל בבית האסורים?!"

פעם נכנס עשיר אחד אל כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע בערב יו"ט, ונתן להרבי סכום הגון ביותר עבור צרכי יו"ט, ובעת שנתן את הכסף להרבי, התנה ואמר שהכסף הזה הוא נתן אך ורק עבור צרכי יו"ט של הרבי בעצמו ולא למטרה אחרת כלל וכלל.

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב ישראל אברהם פורטוגל זצ"ל

האדמו"ר הרב ישראל אברהם פורטוגל (פרטיגול) זצ"ל - נולד בסקולען שבמולדובה (גבול רומיניה) ב-י"ח סיוון ה'תרכ"ג (1923). בהיותו כבן 9 למד בישיבה בעיירה וז"לניצא שם התעלה במעלות התורה והחסידות. בגיל 14 עבר ללמוד בקשינוב. לאחר נישואיו התגורר מספר שנים בבוקרשט. בפרוץ מלחמת העולם השנייה נלקחו הוא ואביו לגטו בצ'רנובין, שם עונו על ידי הנאצים והוא ואביו ניצלו בניסי ניסים. בשנת ה'תש"ה (1944) פעל יחד עם אביו להציל ילדים יתומים בשואה והבית התמלא במאות יתומים. לאחר החרפת המצב בקרב יהודי צ'רנובין בשל רדיפות הבולשביקים הבריחו את הילדים לבוקרשט. אביו נכלא ושוחרר ובפעם השנייה אביו ורבינו נכלאו בנפרד במשך חמישה חודשים במהלכו עברו עינויים רבים לאחר שהואשמו בעבירות ריגול למען ארה"ב ישראל. לאחר התערבות נשיא ארה"ב ומזכ"ל האו"ם בשנת ה'תשי"ט (1958) בערב שבת 'נחמ'ל הם שוחררו, אך נותרו בכלא עוד מספר ימים כיוון שלא רצו לחלל שבת.

שנה לאחר מכן נסעו לבלגיה ובסוף שנת ה'תשי"ט (1958) הגיעו לארץ ולאחר כחודש היגרו לארה"ב והתגוררו בשכונת קראון הייטס בברוקלין שבמדינת ניו יורק. שם פתח עם אביו בית כנסת קהילתי והמשיך בהצלחת היהודים המשואה. לאחר פטירת אביו ב-ל"א אב ה'תשמ"ב (1982) הוכתר רבינו כאדמו"ר השני מסקולען וקהל רב של חסידים התקבצו סביבו. **אהב כל יהודי כאילו הוא בנו החביב. מסר עצמו עבור כלל ישראל. במשך שעות ארוכות קיבל אנשים. שקד על התורה הקדושה וסיגף עצמו בסיגופים ותעניות. זכה להציל רבים ולהשיבם לשרש מחצבתם. היה בשמחה תמידית. עמד כל ימיו במתניו ומסודריו 'חסד לאברהם' שיסד אביו. רבים נושעו מברכותיו. מפורסם היה בנתיב צדקה וחסד.** נפטר ב-כ"ה אדר ב' ה'תשע"ט (2019) בבורו פארק שבניו-יורק. חי 96-3 שנים. ציונו במונסי.

סבא (מצד האב): ר' ישראל אברהם (רבה של סקולען) **אביו:** האדמו"ר ר' אליעזר זוסיא. **אימו:** הרבנית מרת שיינא רחל (בת ר' יעקב). **אישתו:** הרבנית מרת ריזל (בת ר' מנחם שטרן, רבה של גבעת שאול בירושלים. נישא בשנת ה'תש"ו). **מרביתיו:** האדמו"רים אביו, ר' אליעזר זוסיא, ר' אליעזר הגר מוויז'ניץ (דמשק אליעזר), ר' יהודה לייב צירלזון (רבה של קשינוב), ר' ישראל אברהם שטיין מפאלטישאן. **ילדיו:** האדמו"ר ר' ישעיה יעקב (ממלא מקום אביו יהודה (מונס). האדמו"ר ר' צבי נח (לייקוד), ר' שמואל מרדכי (אב"ד סקולען בורו-פארק), הרבנית לאה ליבא (נישאה לר' חיים דב שטרן, אב"ד סקולען, בני ברק), הרבנית חיה שרה (נישאה לר' שמעון יואל וויינברגר, דומ"ץ סקולען בויליאמסבורג), הרבנית נחמה (נישאה לר' דוד לייב קליגהויפט, ראש כולל סקולען בבורו פארק). **מספריו:** ישם ושארית ישראל- כתי"ב סבו.

קדושתו של כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע וזהירותו בענייני קדושה ושמירת ענייני הייתה מופלאה. לפני כמה שנים הוצרך הרבי לעבור ניתוח הרפואה, והרבי התנה עם הרופאים שהוא מסכים שינתחו אותו בתנאי ששום אישה לא תיגע בו בכל ימי אפשוזו בבית הרפואה, רק גברים בלבד, והרופאים הסכימו על כך. ביום המיעד, נכנס הרבי לבית הרפואה, והכניסו אותו לחדר הניתוחים, והתחילו להרדמו לקראת הניתוח, כשראו שהרבי כבר ישן היטב, נתנו את רשותם לאחות שהייתה שם לעזור להם, כיוון שהרבי ישן ואף אחד לא ידע שיש אישה נגעה בו.

אך להפתעתם ולפליאתם העצומה, **ברגע שהאחות התחילה לנגוע בו, התעורר הרבי בפתע פתאום מתרדמתו והתחיל לשאוג שהוא מתנגד נחרצות לכך, והלא הוא ביקש בדווקא ששום אישה לא תיגע בו, ולמה אינם מקיימים את הבטחתם,** (הרבי אמר להם שהוא לא מסכים שינתחו אותו עד שבנו הר"צ ר' יעקב ישעיה שליט"א יכנס שם ויעמוד לצידו וישמור עליו ששום אישה לא תיגע בו, ואף לאחר שהרופאים אמרו שאינם יכולים להכניס שום אדם ר' לחדר הניתוחים בעת הניתוח, התנגד הרבי מפורשות, ולא היתה להם ברירה אחרת, והניחו לבנו של הרבי להכניס שם, ורק לאחר שנסכס ושמר על אביו הרשה הרבי שייתחלו לעשות את הניתוח...)

ספר הרב החסיד הגולה ר' חיים יודל אסטרייכר שליט"א מחשבי תורה מרביצי תורה בעיר התורה לייקוד, שכידוע ש"כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע היה מגיע להשתתף כמעט בכל חתונה וחתונה שהיו מזמינים אותו, ורק בזמן האחרון, שהרבי ממרום גילו המופלא בליעה"ר הוא כבר חלש מאוד, הוחלט שהרבי אינו משתתף בשום חתונה, ואף כאשר יש ממששים הנאמנים ממקורבים אליו ביותר השיא את אחד מיוצאי חלציו, ולא הרבי להשתתף - וזאת כדי להראות שהרבי אינו משתתף בשום שמחה יהיה מי שהיה - לבד מנכדיו או נינו.

"פעם", ספר ר' חיים יודל, "בשמחת הנישואין של אחד מקרובי, הופתע רותחים לראות את זי"ע מסקולען מגיע להשתתף בשמחת החתונה, והיה הדבר לפלא גדול, שהרי ידוע היה שהרבי לא יוצא מביתו כלל לשמחות, ולאחר חקירות אצל הגבאים נודע דבר נפלא, שאבי הכלה נכנס עם בתו הכלה לקראת החתונה להתברך אצל הרבי זי"ע, **ובאמצע פרצה הלכה בבכי מר,** והרבי שאל למה היא בוכה, ואמרו לה שהכלה אומרת ששמעה שהרבי לא ישתתף בשמחת נישואיה והדבר כואב לה מאוד, ולכן היא בוכה".

"הנה שנהגיע לזמן החתונה, אמר הרבי לפתע להפתעת הגבאים, שהוא רוצה להשתתף בחתונה, והשתוממו מאד, שהלא עשו דרך חזק שהרבי לא ילך לשמחת החתונה, ואף לשמחת החתונה שעשה אבא, מהמשמשים הקרובים לא הלך הרבי, ומה ראה כאלו הרבי, שנחנץ כ"כ לשבור את הגדר החזק, וענה הרבי **'הלא הכלה בכתה'...**

הספורים מעובדים מתוך העלון הנפלא 'נעם שיח' - אב"ד סאנטוב שליט"א

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב מרדכי הגר מויז'ניץ זצ"ל

הגאון הצדיק האדמו"ר הרב מרדכי הגר זצ"ל מויז'ניץ המכונה 'רבי מוטלה' נולד ב-י"ח תמוז ה'תרפ"ב (1922) בגרויסוורדיין שברומניה. בילדותו היה קשור לסבו, האדמו"ר רבי ישראל ('האהבת ישראל'), שהתגורר בסמוך. למד אצל רבי יהודה סגל רוזנר ותקופה קצרה בשיבה של האדמו"ר רבי יואל טייטלבוים בסאטמר שברומניה. כן למד בישיבת 'קרן לדוד' בעיר, בראשות הרב יוסף גרינוולד מפאפא. רוב שנות בחרותו עברו עליו בלימוד לצד אביו. בהיותו בן 18 פרצה השואה. הוא ניצל ממנה עם אביו וכל משפחתו והם עברו לבוקרשט שהפכה מרכז לפליטים. לאחר המלחמה חזר לגרויסוורדיין ולימד תורה לבחורים פליטי מלחמה. בשנת ה'תש"ה (1945) נישא אולם אישתו נפטרה לאחר שנה מדלקת ריאות ולאחר מכן נישא את אחותה ונולדו להם 14 ילדים.

בשנת ה'תש"ח (1947) הגיע עם חמיו לארה"ב מאחר ולא הצליח להשיג אשרת כניסה לארץ ישראל והחל לשמש כרוב של חסידי יז'ניץ בארצות הברית, תחילה בברוק פארק ולאחר מכן בויליאמסבורג, שם ייסד בית מדרש. ובתמוז ה'תשכ"ד עבר למונסי והקים בה קהילה. בהמשך העביר את ישיבתו לעיירה קייאמישא לייק (גיברס) שבהרי קטסקיל, וסביבה המפתחה קהילה נוספת של חסידיו. לאחר פטירת אביו, בשנת ה'תשל"ב (1972), הוכתרו לאדמו"רות שני בניו: רבי משה יהושע הרב אדמו"ר מויז'ניץ בישראל, ורבי מרדכי בארצות הברית. תפקיד אותו מילא במשך 46 שנים. ענוותן מופלא. דאג לכולם כבניו. השתתף בצרת הזולת כאילו מדובר בצרתו הפרטית. נפטר ב-כ"ט אדר ה'תשע"ח (2018). חי כ-96 שנים. ציונו במונסי.

אביו: האדמו"ר ר' חיים מאיר. **אימו:** מרת מרגליא. **נשותיו:** מרת פיגא מלכה (זיווג ראשון - רבי יעקב יוסף מקסווירא. נישא בשנת ה'תש"ה 1945), מרת סימא מירל (זיווג שני - אחות אישתו). **רבותיו ואימונים:** האדמו"ר ר' חיים מאיר ('האמרי חיים'), סבו, האדמו"ר ר' ישראל ('האהבת ישראל'), ר' יהודה סגל רוזנר ('האמרי יהודה'), האדמו"ר ר' יואל טייטלבוים מסאטמר, ר' יוסף גרינוולד מפאפא. **ילדיו:** מרת ציפורה (נישאה לר' אברהם רב טברסקי), רב קהילת רומסטרווקה במונסי), ר' פנחס שלום (היה רב 'קהל תורת חיים' מויז'ניץ בברוק פארק, ונפטר בחי' אביו). האדמו"ר ר' ישראל (ממלא המקום המרכזי של אביו בחצר במונסי), מרת מלכה חנה רחל (נישאה לר' ישראל אליעזר פיש, האדמו"ר מביקסאד וויליאמסבורג), האדמו"ר ר' מנחם מנדל מקייאמישא לייק שבהרי קטסקיל, האדמו"ר ר' יצחק יוחנן מויליאמסבורג, מרת הינדא (נישאה לר' יוסף בניצון רוטנברג, האדמו"ר מקוסון בברוק פארק), האדמו"ר ר' אליעזר זאב בירושלים, האדמו"ר ר' דוד מלונדון, האדמו"ר ר' אהרון ממונטריאל. מרת חווה רייזל (נישאה לר' אהרון מנחם מנדל טברסקי). האדמו"ר ר' ברוך שמשון בבית שמש ובבני ברק, מרת גולדה (נישאה לר' יצחק יחיאל מיכל מוסקוביץ, רב קהילת שאץ במונסי), מרת ברכה (נישאה לר' נחמן יוסף טברסקי).

פעם אחת הוצרך מרן רבינו לנוסע לברזיל כדי להתרים את נדיבי עם לטובת מוסדותיו הקדושים. כשהחליטו כבר על שבת מסוימת בה יסע הרבי, נודע לגבאים שבשבת זו ייעדו כמה נגידים גדולים מהעיר, ולכן שאלו את הרבי אם הוא מסכים לדחות את נסיעתו לשבוע הבא, שכן רק אז יחזרו הנגידים לעיר, והרבי הסכים. לאחר זמן, התקשר הרבי למקורבו, ואמר לו שנודע לני שבשבת, המיועדת לנסיעה, מתקיימת שמחת האופירוף לאחד ממתפללי בית המדרש, ולכן אינו יכול לנסוע שם, ולכן הוא חוזר לתוכנית הישנה, ויסע לברזיל בשבת קודם, אך הגבאי אמר לרבי, שאי אפשר לעשות כזה דבר, שכן יהיה זה הפסד גדול, והוסיף לומר **שהרבי עלול להפסיד בכך שלש מאות אלף דולר! ולכן כדאי לנסוע בשבת שאחר זה**, אך הרבי סירב בהחלט ואמר לו: "איך אני יכול לנסוע, והלא יהודי שמתפלל בבית מדרשיו עושה שמחה, הרי זה שמחה שלי, ואיך אוכל לנסוע אז ולא להשתתף בשמחה", ולא עזר כל הטענות על הפסד הממון הרב.

ואכן הרבי הפסיד את הסכום הזה. אך הסיפור עדיין לא נגמר - שמונה עשרה שנים אחר מקרה זה, אמר אחד במקרה לבעל השמחה הזה, שבגללו הפסיד הרבי שלש מאות אלף דולר - והלה לא הבין מה הוא רוצה ממנו, ותמה עד מאוד: "ממת' הפסיד הרבי בגללי כסף?", והלה סיפר לו את כל הסיפור, והיהודי לקום בבוקר? "כן, וזכנו לחדרו של זקני הרבי, אך מיד בהיכנסו ראה שהרבי ישב והשתתף בשמחתו אף שזה גרם לו הפסד כה גדול, ואפילו לא ציפה לקבל ממנו ברכת "יישר כח" על כך..."

יפר' ל'ק מרן האדמו"ר מויז'ניץ-ירושלים שליט"א, שפעם אחת ישן נכדו, שהיה בחור, בבית רבינו זי"א, והרבי ביקש ממנו שלפנות בוקר יעיר אותו כדי ללכת למקוה קודם שהוא לומד. בבוקר התעורר נכדו הבחור בשעה שמונה וחצי, והוא נבהל מאוד. "מי יודע, אולי הרבי עדיין ישן בגללו, והרי הוא רצה לקום בבוקר?", והוא חזר על דבריו, ונכנס לחדרו של זקני הרבי, אך מיד בהיכנסו ראה שהרבי ישב ולומד בהתמדה. כשראה הרבי, והבחין שהוא מלא פחד על כך שהוא לא התעורר בשעה שהוא ביקש ממנו, הרגיעו ואמר לו, שהוא כבר התעורר מעצמו לפנות בוקר, אך כשרצה ללכת למקוה, היה צריך לעבור דרך החדר שהוא ישן שם, וכן ישנו שם עוד נכדים, וחשש הרבי שאם יעבור, יהיה שם איזה רעש, ואז היו הם מתעוררים מחמת כן, "ולכן", אמר הצדיק, "לא רציתי שתתעורר בגללי, והחלטתי שבניתיים אתחיל ללמוד בלי מקוה..."

הסיפורים מעובדים מתוך 'נעום שיח' - שיחות הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אבד"ק סאטנב לייקוד

הדר קבלו ברצון

כשיש רצון טוב ואמיתי אוי זהו זמן קבלת התורה.
 הגה איתא בגמרא על ימי הפורים "הדר קבלו באהבה" שהיה בימי חורשי אור זמן של קבלת התורה באמת. פעם נתוכחו ביניהם כמה חסידים של כ"ק מון בעל ה"נתיבות שלום" ז"ע מסלונים מתי הזמן של "קבלת התורה" כיום טוב שבעות, אחר אמר מיד בתחילת הלילה, והשני אמר כלילה בעת שאמורים תיקון ליל שבעות, ואחד אמר כשקורין בתורה בתפילת שחרית, כשמע הרבי את היריבו, נענה ואמר אני אומר לכם מתי הוא זמן קבלת התורה, כשיחריי מקבל על עצמו איזה קבלה טובה, אז הוא זמן קבלת התורה...
 [מתוך דרשותיו של הגאון רבי שלמה זלמן פרידמאן אב"ד סאטנוב שליט"א]

יח – תוספת לגיליון המדעי ' באדר תש"פ

קהל זכרון אלעזר סאטנוב
 על שם הנהיג רבי אלעזר ליפון ז"ל בעל "שני עופות" אב"ד סאטנוב
 ועל שם בנו הנפלא על שם הרה"ח הגדול מוה"ר יעקב אליעזר פרידמאן ז"ל
 Congregation Zichron Elazar
 16 Irene Court Lakewood, NJ 08701
 Tel: 732-886-1944

קידושא רבא

גדול מפואר –

שבת פרשת כי תשא תש"פ

נתנדב ע"י ידידינו היקר והחשוב

מו"ה דוד וויינגוט הי"ו

מחשובי מתפללי בית מדרשינו

לזכות שכל בני ישראל ינצל מקורונה

קהל זכרון אלעזר סאטנוב

על שם הנהיג רבי אלעזר ליפון ז"ל בעל "שני עופות" אב"ד סאטנוב
ועל שם בנו הנפלא על שם הרה"ח הגדול מוה"ר יעקב אליעזר פרידמאן ז"ל

לעיקוואוד צ"ו

כסא דנחמתא

מלך עולמים, שוכן שחקים, הוא ישלח נחמה ברחמינו העצומים,
לידידינו היקר והנעלה, האי גברא רבא ויקירא

הגה"ח רבי אהרן אלעזר מיללער שליט"א

ראש הכולל פאפא מאנסי

על השבר הגדול בחילקת מוננו אמו האשה החשובה

מרת אידל בת ר' רפאל ע"ה

בעל הנחמות ינחם את כ"ר שליט"א וכל המשפחה הרוממה בתוך שאר אבלי ציון
בירושלים, ולא יוסיפו לדאבב עוד, ובקרו בו נזכה לביאת גואל צדק ולתחיית המתים

החותמים בדמע

הנהלת הקהילה ומתפללי בית המדרש

פון אמתת'ס 1836 ס' דידי אוחונ' ס'ט"א אואק פ"ב

אשר פון ר' יעקב פרידמאן

וכך אמר הרבי שליט"א, הנה לאחרונה התקיימה אסיפה בן האחים והאחיין האדמורי"ם שליט"א, ולאחר דין ודברים קבעו את השם של הספר שעומד להופיע בקרוב בע"ה, והוא תורת מרדכי, אשר על כן בשם הזה יתאר בכל מקום אביו הגה"ק מוויזשניץ מאנסי זי"ע -- בעל תורת מרדכי.

בריו פון הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמאן שליט"א, אב"ד סאטנוב אין לעיקוואד, צום וועלט-בארימטן חסידישן היסטאריקער און חקרן רבי אהרן פרלוב שליט"א, איבער א שמועס וואס ער האט געהאט מיט כ"ק אדמו"ר מהר"י מוויזשניץ מאנסי שליט"א איבער א זיצונג צווישן די ברידער האדמורי"ם שליט"א וויאזוי צו באטיטלען דעם טאטן זצ"ל. "הוסיף הרבי, שהשם קדושת מרדכי בכלל לא עלה על השולחן, שזה בודאי לא מתאים לרצון אביו זי"ע, וזה שראה כת"ר את השם באיזה מקומות, הכותב על דעת עצמו כתב כן, ולא על פי הוראות האדמורי"ם, אפילו אחד מהם. ועוד אמר הרבי שליט"א שהוא כשלעצמו רצה שיקבעו את השם "אור מרדכי", על דרך שקבע הרבי זי"ע בעצמו לקרא לבנו הגדול הרה"צ בעל אור שלום זי"ע, ברם הוא ביטל דעתו לדעת רוב האחים הצעירים ממנו..."

כ"ד

בגושתיה

קהל זכרון אלעזר סאטנוב

על שם הנהיג רבי אלעזר ליפון ז"ל בעל "שני עופות" אב"ד סאטנוב
ועל שם בנו הנפלא על שם הרה"ח הגדול מוה"ר יעקב אליעזר פרידמאן ז"ל

Congregation Zichron Elazar
16 Irene Court Lakewood, NJ 08701
Tel: 732-886-1944

לימוד תורה

בבית המדרש

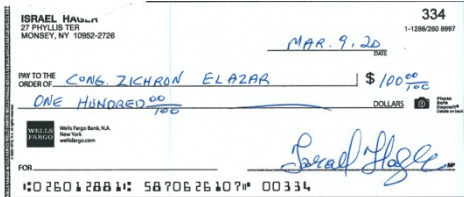
מוקדש

לעילוי נשמת הגאון הקדוש

מרון ישראל אברהם בן
מרון אליעזר זוסיא זצוק"ל
מסקולען

נא ללמוד משניות

ובא השמש וזרח השמש

כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א

כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי זי"ע

CONGREGATION ZICHRON ELAZAR

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

16 Irene Court • Lakewood, New Jersey 08701

OFFICIAL RECEIPT

Name: כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א Date: 8 אדר א' 5768
 Address: 6070 Durocher Montreal, Que. H2V-3Y6 Donation of: \$100
 Received by: אמיל זלמן בן שניאורסון
 Membership Member Other Other
 No goods or services received in return for this donation. All donations are tax deductible.
 Thank You!
 TAX ID # 20-0750285

מלוה מלכה לטובת ביהמ"ד סאנטוב אין לעיקוואוד

הגה"צ רבי יחיאל קויפמאן שליט"א, רב דקהל "אנשי ספרד" בבארא פארק, נואם הכבוד

הגה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א טרעט אויף

7 דער איד בילדער | פרייטאג פ' כי תשא תש"פ

K'hal Zichron Elazar-Santov Annual Melava Malka

The *shul* is led by Rav Shlomo Zalman Friedman. The guest speaker was Rav Yechiel Kaufman, *rov* of Khal Anshet Sefard of Boro Park. The event was dedicated *Yisroel nishmas* R'Yaakov Rosenfeld z"l by his son, R'Yuda Yoel Rosenfeld. The master of ceremonies was Rav Moshe Paneth.

השלש סעודות היה מאד פארשלעפט...

לפני כמה שבועות השתתפתי באיזו שמחה, ופגשתי שם את הרה"צ רבי חיים מאיר האגער שליט"א בנו יחידו של כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-וויליאמסבורג שליט"א, ואמר לי שהוא מקוה למצוא אותי בלייקווד בקרוב, בעת שישהה שם עם אביו הרבי שליט"א, שאמור לשבות בשבת קודש פרשת ויגש בעיר התורה לייקווד. אמרתי לו שהמקום בו ישבתו בשבת ויערכו את השולחנות הטטורים הוא רחוק מאוד ממקום מגורי, ולא שייך שאלך לשם ברגל בשבת קודש, אך הוספתי ואמרתי לו, שיתכן שכשיסיימו אצלינו בבית המדרש שלש סעודות ומעריב, אסע לשם ואשתתף בשלש סעודות של אביו הרבי.

כשמע הרה"צ רבי חיים מאיר את הרעיון שלי לבוא לשם במוצ"ש, אמר לי "כנראה שעד שתצליח לבוא לשם, כבר יהיה האולם סגור, שכן בודאי ידוע לך שבוויזשניץ הזמן של מוצאי שבת הוא מוקדם מאוד - הרבה לפני הזמן של רבינו תם - וא"כ עד שיסיימו אצלכם שלש סעודות ומעריב, כבר יהיה הרבה אחר הזמן".

אמרתי לו, שזכורני מלפני הרבה שנים, בעת שזקנו כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי זי"ע שהה בשבת קודש בלייקווד, ציוה על חסידיו והזהירם מאוד, שהגם שבוויזשניץ הזמן של מוצאי שבת הוא מוקדם ביותר, ומביאים את הנרות להשולחן בשלש סעודות הרבה לפני זמן רבינו תם, אך מפאת כבודו של ראש הישיבה הגאון האדיר רבי אהרן קוטלר זצ"ל, שנהג להמתין לזמן רבינו תם, הינו מבקש שאף אחד לא יעשה שום מלאכה עד הזמן של רבינו תם, ואכן באותה שבת לא הביאו את הנרות להשולחן עד לזמן של רבינו תם (וכבר הובא סיפור זה בגליון "נועם שיח" מס' 40, 96).

כשמע הרה"צ רבי חיים מאיר את דבריי, השתומם מאוד, ואמר שבלי ספק שאביו הרבי שליט"א אינו יודע מזה, וביקש ממני שאמסור לאביו העתק מהגליון "נועם שיח" הנ"ל בה הובא הסיפור הזה, ואכן מילאתי את בקשתו ושלחתי להרבי העתק מהגליון.

לאחר השבת פ' ויגש בה שהה האדמו"ר מוויזשניץ-וויליאמסבורג שליט"א בלייקווד, פגשתי חסיד וויזשניץ אחד, ושאלתי אותו איך עבר עליהם השבת, ואמר לי, שהיה להם שבת מיוחדת מאוד, והכל היה על הצד היותר טוב - רק דבר אחד היה מוזר - שהשלש סעודות היה מאד "פארשלעפט" - שרו עוד ניגון ועוד ניגון, ועד שהביאו את הנרות להשולחן, היה כבר הרבה לאחר הזמן הקבוע. כשמעתי את דבריו, חיכתי, ואמרתי לו "איך בין שולדיג" [אני אשם בכך]...

שמעתי אימרא נפלאה מאת כ"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ ירושלים-לייקווד שליט"א, וכך אמר במתק לשונו: האם שייך כבוד יותר גדול לאב - מזה שלאחר פטירתו חיים כל בניו אחד עם השני בשלום ושלוח, ובפרט כשהאב השאיר אחריו ברכה שמונה ממלאי מקומות - אכט רבי'ס! - וכולם בשלום אחד עם השני באהבה ואחוה ושלום וריעות אמיתי! ויש לומר רמז נאה לכך, דהנה אמרו חז"ל (ראה מס' עירובין דף י"ג ע"ב): כל הבורח מן הכבוד הכבוד רודף אחריו, האבא - כ"ק מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע - היה כל ימיו בורח מן הכבוד, ואמרו חז"ל "הכבוד רודף אחריו" - "אחריו" - היינו לאחר פטירתו...

